

اول : مقتل الفاء «مثال» دوم : مقتل العين «اجرف» سوم مقتل اللام «ناقص» و اگر دارای دو حرف عله باشد: اگر دو حرف عله بهم دیگر تزدیک است: لفیف مقرون و اگر از یکدیگر دور است: لفیف مفرد است (لفیف را از اینجهت لفیف کویند که یک حرف صحیح در لفافه دو حرف عله واقع شده)

۳ - مهموز:

فعل مهموز آستکه دارای همزه باشد. همزه هم یا فاء الفعل واقع می شود با عین الفعل یا لام الفعل: پس فعل مهموز نیز یا مهموز الفاء است یا مهموز العین یا مهموز اللام (همزه همیشه متحرك است بر خلاف الف که همواره ساکن می باشد)

۴ - مضاعف:

فعل مضاعف آستکه دارای حرف مکرر باشد: و این تکرار باید در حروف اصلی کلمه: فاء الفعل - عین الفعل - لام الفعل واقع شود. اعم از آنکه فعل ثالثی باشد یا رباعی

هرچند اکنون مناسب مقام آستکه مثالهای وجوه هفتگانه نیز بلا فاصله ذکر شود (زیرا اینکار بضبط تزدیک است) لیکن نظر باینکه در خط شرقی حر کات غیر مكتوب است و مبتدی نمیتواند مثالها را درست تلقظ نماید بنابر این بعد از بیان قواعد عمده صرف - مذکورا ذکر می نماییم تا با فهم ترتیک تو باشد زیرا غرض از علم فهم است نه صرف ضبط)

سرتا جامع علوم اسلامی
﴿ویشه قو اهد﴾

حرکاتیکه حروف را بر شته بیان می کشده حرکت است:

۱ - فتحه ۲ - کرم ۳ - ضمه و هر کاه این سه حرکت را اشباع کنیم (یعنی غلیظ ادا نمائیم) : از اشباع فتحه الف - و از اشباع کرم - و از اشباع ضمه و او تولید می شود.

پس در حقیقت واو - وباء و الف (حروف عله) را باید حروف صدا دار (مانند وبلهای لاتین) دانست؛ بلکه باید آنها را صدای حروف خواند بعبارت دیگر حروف عله حر کات منجمده (جوهر حرکات) می باشند.

۹ - اینست ریشهٔ چهار قاعده از قواعد عمده‌ای که ذی‌لابیان می‌شود:

۱ اعلال:

اعمال عبارت است از ابدال: یعنی تبدیل یا قلب که فقط بین حروف عله واقع و دایر است:

مثال‌همیشه واو - و یاء ما قبل مفتوح - قلب (یا بدل) به الف می‌شود (علت)
این ابدال هم همان فتحهٔ ما قبل است و بسبب همین وجود علت است که این ابدال را
اعلال کویند)

۲ - نقل:

نقل عبارت است از نقل حرکات: از حروف عله بما قبل آنها (علتش هم اینست
که حرف عله چون حرکت منجمده است پس خود از حرکت بینیاز است) در این
جا شرط نیست که حرکت هم‌جنس با حروف عله بما قبل نقل شود یا غیر هم‌جنس:
با این معنی که ضمه واو یا کسره یاء که هر کدام از جنس حرف خود ام است نیز
مانند عکس آن: که کسره واو و ضمه یاء باشد (و جنسیت ندارد) بعاقبل نقل می‌شود
با این فرق که دو صورت اول ایجاد یک قاعده می‌کند و دو صورت ثانی ایجاد قاعده
دیگر (که بیان خواهد شد)

۳ - ابدال:

ابدال عبارت است از تبدیل حرفی به حرف دیگر و این دو قسم است

۱ - تبدیل حرفی به حرف دیگر بمناسبت حرکت ما قبل چنانکه مثلاً: و او ماقبل
مکووب‌بدل به یاء می‌شود (این ابدال در حروف عله دایر و مربوط به ریشهٔ مذکور
می‌باشد)

۲ - تبدیل حرفی به حرف دیگر بسبب قرب مخرج چنانکه مثلاً میم بدل به آن
می‌شود (این ابدال در غیر حروف عله دایر و ربطی به ریشهٔ ذکر شده ندارد)

۴ - حذف:

حذف عبارت است از اقاط حرفی از کلمه بسبب وجود قریبه (یا علت دیگر)
مثال‌هر کاه دو و او در یک کامه جمع شوند - و او اول حذف می‌شود اگرچه از
حروف اصلی کلمه (مثال‌عین الفعل) باشد: